

Eier, saa at en Grund, hvis Afstaaelse i det nævnte Tiemed vilde være Eieren til særdeles Besvær, ikke bør tages, saafremt en anden, om end noget mindre beqvem, Plads er at faae. Skulde Eieren formene at have grundede Indsigelser at fremsætte imod Valget af Pladsen, som Sogneforstanderskabet ikke finder at kunne tage Hensyn til, har han uophødeligen igjennem Forstanderskabet at andrage Sagen for Amtsraadet, der endelig afgjør samme.

§ 3.

Saafremt Sogneforstanderskabet ikke kan blive enigt med Grundens Eier om Bederlagets Størrelse, hvilken Overenskomst iøvrigt ikke uden høiere Sanction kan være gyldig, dersom Jorden tilhører en Siftelse, et Embede, et Fideicommiss eller en Commune, bliver Bederlaget at bestemme ved kyndige og uwillige Mænd af en anden Commune, som paa sædvanlig Maade dertil af Retten udnævnes, og som, hvis det fra nogen af Parternes Side forlanges, have for Retten edeligen at afhjemle deres Forretning. Iøvrigt bliver der, saavel hvad Bederlagets Afgang til at erholde Dmyrdering ved et dobbelt Antal Mænd angaaer som med Hensyn til Rejsgebyrs Erlæggelse og Brugen af stemplet Papir, og i Henseende til Bederlagets Bestemmelse i Penge eller en aarlig Kornafgift, Beløbet's Udbetaling til Eieren med Panthavernes Samtykke, samt Brugshaverens Ret til at nyde Renten af Burderingssummen, saalænge Brugsretten vedvarer, at forholde aldeles efter Bestemmelserne i Forordningen af 23de April 1845 om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse.

§ 4.

Den Forpligtelse til ikke at tage Zunderster tilhuse, der ifølge Lovens 3—19—7, Frdg. 24de

Juli 1822 § 3 og Frdg. 9de Marts 1838 § 5 paahviler Fæstere paa Landet, skal være ophævet, tilligemed de for Overtrædelse heraf fastsatte Straffe, og skal en saadan Forpligtelse ei heller ved fremtidige Contracter kunne paalægges nogen Fæster. Forsaavidt ældre Fæstebreve indeholde særlige Bestemmelser imod at tage Zunderster tilhuse, bliver det, naar Parterne ikke kunne forenes, ved Domstolene at afgjøre, om disse Bestemmelser, uanset bemeldte Lovbuds Ophævelse, bør være gjældende. Derhos bør i alle Tilfælde saavel Fæstere som Leiere paa Landet være berettigede til at modtage tilhuse deres Beslægtede og Besvogrede i op- og nedstigende Linie samt saadanne i Sognet hjemmehørende Personer, der ellers vilde falde Fattigvæsenet til Byrde, eller gjøre Anvendelsen af foranstaaende § 1 nødvendig, hvorom de dog forinden have at sikke sig Deviis fra Sogneforstanderskabet.

vedtaget med 25 Stemmer mod 15.

Formanden: Jeg skal nu meddele Folkethingets Formand det Fornødne i Anledning af denne Sags Afgjørelse.

Den næste Sag, der efter Dagsordenen bliver at foretage, er Sagen, der angaaer Forslag til Lov om Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Aaret 1851. Det er til anden Behandling, Sagen foretages; der er ikke fremkommet noget Endringsforslag.

M. P. Bruun: Jeg vilde kun tillade mig den Bemærkning, at det vel maa forudsættes, at det, er kun forsaavidt de krigeriske Forhold gjøre det nødvendigt, at Loven paa den Maade, som § 3 indeholder, kommer til Anvendelse. Det er ikke udtalt i selve Loven, men det tør vel fra Thingets eller fra hvert af dets Medlemmers Side betragtes som noget givet, som en Forudsætning; og i denne Tanke skal jeg stemme for Loven.